

Επέτειος της Άλωσης της Πόλης και Σύναξη των Αγίων της Ρωμιοσύνης στα Καμένα Βούρλα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Προεξάρχοντας του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Γκούλου και Βορείου Ουγκάντας κ. Νεκταρίου τιμήθηκε αφενός μεν η επέτειος της Αλώσεως της Πόλεως και αφετέρου η μοναδική εορτή της Συνάξεως Πάντων των Αγίων των εν Θράκη, Μικρά Ασία, Πόντω, Καππαδοκία και Κωνσταντινουπόλει στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Καμένων Βούρλων τη συμμετοχή και του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Στον Πανηγυρικό Δισαρχιερατικό Εσπερινό ενώπιον της Ιεράς Εικόνας των τιμωμένων Αγίων τελέσθηκε και ειδική Δέηση υπέρ των συμμετεχόντων μαθητών και μαθητριών στις Εισαγωγικές Πανελλαδικές Εξετάσεις, ενώ ακολούθησε στην πλατεία του Ναού αφιερωματική εκδήλωση του Παραρτήματος Καμένων Βούρλων του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός», στην

οποία απηύθυναν χαιρετισμούς τόσο ο άγιος Γκούλου κ. Νεκτάριος όσο και ο Δήμαρχος Καμένων Βούρλων κ. Ηλίας Κυρμανίδης.

Μετά τον Πανηγυρικό Όρθρο και το Αρχιερατικό Συλλείτουργο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, μεταξύ άλλων, τόνισε: «Η τοπική μας εορτή της Συνάξεως όλων αυτών των Αγίων της Ρωμαιοσύνης, του Οικουμενικού Ελληνισμού, κατάφερε, μόνο σε αυτόν εδώ τον τόπο, την πιο αποφράδα ημέρα της Ρωμιοσύνης, όπου «εάλω η Πόλις», να την έχει καταστήσει ημέρα πανηγύρεως! Διότι είναι αλήθεια ότι σήμερα θρηνεί η Ρωμιοσύνη, και στην μεν Μητέρα Εκκλησία ο θρήνος είναι βουβός, είναι γοερός, είναι στεναγμοί αλάλητοι, για λόγους προφανείς, στην δε υπόλοιπη Ρωμιοσύνη εκφράζεται με μνημόσυνα, επιμνημόσυνες δεήσεις, με τρισάγια, με εκδηλώσεις οι οποίες έχουν μέσα τους θρήνο, εκφράζει όμως και μια εσχατολογική προσδοκία, διότι η Πόλις δεν είναι μία γεωγραφική πρωτεύουσα του παρόντος αιώνας, αλλά είναι η εικόνα της εσχατολογικής πατρίδος. Έτσι την οραματίστηκε ο Μέγας Κωνσταντίνος, έτσι την βίωσαν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, οι Πατέρες των Οικουμενικών Συνόδων, οι οποίοι αγωνίστηκαν για την πίστη του Χριστού την Αγία και της Πατρίδος την ελευθερία, γι' αυτό και ακριβώς ο θρήνος συνυπάρχει με μία ελπίδα εσχατολογικής αποκατάστασης της αδικίας της ιστορίας και της δόξης του προπρωτικού, του προ της Αλώσεως, δηλαδή, κάλλους του γένους της ρωμιοσύνης.

Εδώ όμως δεν έχουμε απλώς συνύπαρξη θρήνου και ελπίδας. αλλά έχουμε γιορτή, έχουμε γιορτή και πανηγύρι όλων αυτών των αγίων προσώπων που αποτελούν την ζώσα παρηγορία, τη ζώσα ελπίδα, αλλά και την ζώσα βεβαιότητα ότι τελικά δίπλα στη φράση «εάλω η Πόλις» ίσως πρέπει να μπει ερωτηματικό.

Εάλω η Πόλις;

Οι άγιοι μας απαντούν ότι μάλλον «ουκ εάλω η Πόλις». Μπορεί εξωτερικά όντως να αλώθηκε και εξωτερικά να φαίνεται ότι είναι υπό άλλο καθεστώς από αυτό το οποίο οι καημοί, οι έγνοιες, τα οράματα, οι πόθοι, οι αγώνες αλλά και το πεπρωμένο της ιστορίας θα ήθελε, αλλά όταν υπάρχουν αυτά τα πρόσωπα μέσα στην ιστορία της Εκκλησίας, μάλλον φανερώνουν ότι ούτε η Πόλις ούτε καμία πόλις και καμία αυτοκρατορία δεν μπορεί να αλωθεί, όταν υπάρχουν Άγιοι, οι οποίοι είναι οι νικητές της ιστορίας και οι οποίοι φανερώνουν ότι τον τελευταίο λόγο δεν τον έχει ούτε ο θάνατος ούτε η βία ούτε η Άλωση. Τον τελευταίο λόγο στην ιστορία τον έχει το μαρτύριο, τον έχει η οσιότητα, η αγιότητα».

Ο εμπνευστής αυτής της τοπικής πανηγύρεως, συγγραφέας της Ιεράς Ακολουθίας και δημιουργός της πολύτιμης Ιεράς Εικόνας, πολίος γέροντας, Αρχιμανδρίτης π. Χριστοφόρος Κολοκυθάς, δεν έκρυψε την συγκίνηση και την χαρά του, αλλά και

την ευγνωμοσύνη του προς τον Θεό, που τον αξίωσε να ζει αυτά τα σπουδαία γεγονότα χάρη στην μέριμνα και φροντίδα του Ποιμενάρχου του κ. Συμεών.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

